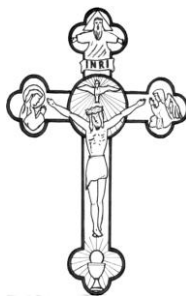

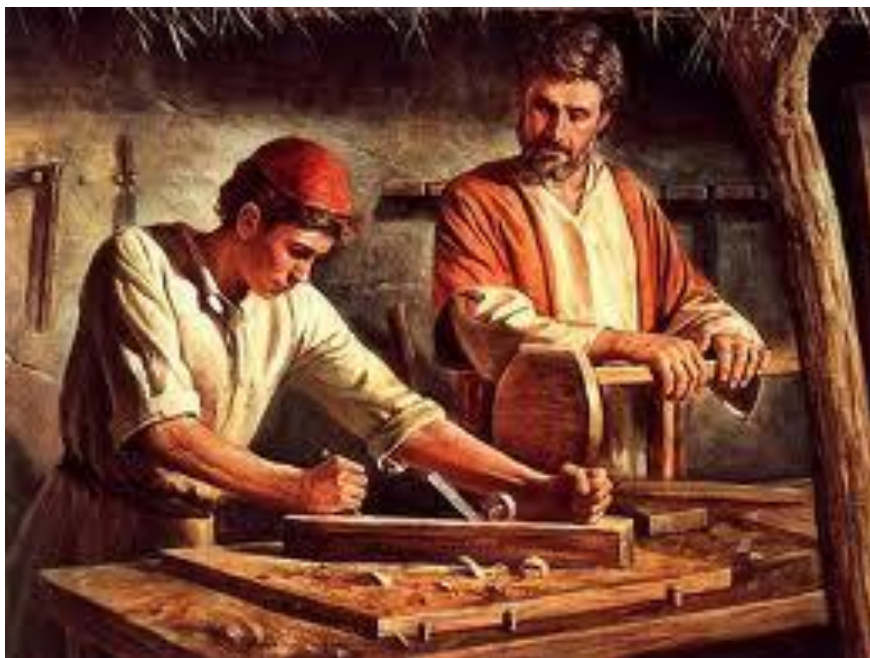
Župni listić

Župe Svetog Roka u Lombardi

Ožujak 2015. • Godina IV. • Broj 37

ČUDOTVORNA MOLITVA SVETOM JOSIPU

O sveti Josipe, čija je zaštita tako velika, tako jaka, tako izravna pred Božjom krunom, stavljam u tebe sve svoje potrebe i želje. O sveti Josipe pomози mi svojim snažnim zagovorom i izmoli za mene svog Djevičanskog Sina sve duhovne blagoslove kroz Isusa Krista, Našeg Gospodina, tako da, budući da sam vezan(a) o tvojoj Nebeskoj snazi, mogu iskazati svoju zahvalu i poštovanje Najljubljenijem Ocu. O sveti Josipe nikada se neću moći umoriti promatrajući Isusa kako spava u tvojim rukama. Ne usuđujem se prići dok se on odmara u blizini Tvoga srca. Zagrlj ga u moje ime i poljubi Njegovu nježnu Glavu za mene, i zamoli ga da mi uzvрати poljubac kada udahnem posljednji uzdah. Sveti Josipe, zaštitniče umirućih, moli za nas. Amen.

OVA ČUDOTVORNA MOLITVA SVETOM JOSIPU STARIJA JE OD 1900 GODINA

Župna crkva Svetog Roka, Lombarda

Nedjeljom: Sveta misa u 8.00 i u 10.00 sati

Radnim danom: Sveta misa u 17,00 sati, a u 07.00 svaki utorak i u četvrtak 26. ožujka

Raspored događanja kroz mjesec OŽUJAK 2015.

11. ožujka	Korizmena obnova svećenika u Dubrovniku	
19. ožujka	Sv. Josip – zaručnik Blažene Djevice Marije Dan očeva	Sveta misa 17.30 sati
25. ožujka	NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO - Blagovijest	Sveta misa 17.00 sati
29. ožujka	Nedjelja muke Isusove . Cvjetnica - čita se muka	Sveta misa 08.00 sati

Napomene:

- 3. nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- Gospin plač nedjeljom u 17.00 sati (osim 29. ožujka na Cvjetnicu);
- Križni put petkom u 17.00 sati i misa;
- ponedjeljom nakon mise u 17.00 sati je molitva Franjevačkog svjetovnog reda naše župe;
- 19. ožujka Sv. Josip – Svetkovina u Veloj luci u 10.00;
- 29. ožujka Cvjetnica ili palmana nedjelja – Blagoslov grančica pred crkvicom Sv. Križa u 9,30 sati, zatim procesija u župnu crkvu – Sveta misa i pjevana muka;
- Sve mozebitne promjene će se oglasiti s oltara.

SVETI JOSIP RADNIK

Godine 1955. uveo je u crkvenu godinu blagdan sv. Josipa Radnika veliki papa Pio XII. Odredio je da se taj blagdan slavi 1. svibnja, na dan "koji si je svijet rada izabrao kao svoj praznik". Godine 1889. takozvana Druga internacionala odlučila je da će 1. svibnja slaviti kao svjetski praznik radništva. Iste godine papa Leon XIII. izdaje svoju encikliku o svetom Josipu Quamquam pluries te u njoj "radnike i sve ljude skromnih životnih prilika 'upućuje na Sv. Josipa kao uzor i primjer za nasljedovanje".

Sveto pismo Novog zavjeta samo na jednom mjestu spominje Josipovo zanimanje. To je u Matejevu evanđelju, gdje se opisuje Isusov povratak u Nazaret. "Dode u svoj zavičaj te je tako učio svijet u njihovoj sinagogi da su se divili i govorili: 'Odakle ovom tolika mudrost i čudesna moć? Zar on nije tesarov sin'" (Mt 13,54). Sveto pismo spominje Josipa poimence više od 12 puta, a samo jedanput govori o njegovu zanimanju. Ne navodi nam također ni jednu jedinu njegovu riječ niti što kaže o svršetku njegova života. Jer je bio tesar, na prvi pogled može se činiti da je posve opravdano njegovo patronatstvo nad radnicima. Kažem na prvi pogled jer se, na primjer, u Svetom pismu o sv. Pavlu govori kao o manualnom radniku na 7 mjesta. On sam piše "da se mućio dan i noć" (usp. 1 Sol 2,9). Pa ipak Crkva ne postavlja svetog Pavla već Sv. Josipa za uzor radnika. A dok to čini, onda želi reći da Josipovo svakidašnje poslovanje i njegov rad nije bio samo čisto naprezanje, već spremnost služenja u vjernoj poslušnosti tajni utjelovljenja Sina Božjega i djela otkupljenja. A to bi morao biti smisao rada svakoga kršćanskoga djelatnika. Rad bi morao biti apostolska služba, suradnja s Kristom na djelu spasenja.

Iako je jedan stari kršćanski pisac - Pseudo-Dionizije - zapisao "da je od svih božanskih djela najbožanskije surađivanje s Bogom na spasenju duša", onda i rad kršćanskog radnika, stavljen u službu spasenja, poprima božanske razmjere. Kad je, dakle, Pio XII. uvodio blagdan Sv. Josipa Radnika, mislio je na "tiho i vjerno posvećivanje svakidašnjega rada", kako je to činio taj najveći šutljivac - Sveti Josip, a ujedno svetac koga jedino nadvisuje Bogomajka Marija. Njega Pio XII. nije oklijevao nazvati "najčistijim, najsvetijim, najuzvišenijim od svih Božjih stvorova". Taj, dakle, div među svecima i duhovnim velikanima bijaše po zanimanju samo "tesar" - drvodjelja, radnik.

Marksistička ideologija uzdiže radnika te misli da ona jedina promiče njegovo uzdignuće. No, davno prije Marxa radnik je u kršćanstvu bio častan ponajprije po Kristu koji je radio i tako posvetio rad, a onda po onima koji su njemu bili najbliže: Marija i Josip, a bijahu radnici, ljudi koji su u trudu pribavljali svakidašnji skroman kruh. Opravdano je boriti se za radnikova prava, ali ne samo za njegova, već za prava svakoga čovjeka. Uvođenjem blagdana Sv. Josipa Radnika Crkva želi upozoriti na onu božansku odrednicu koja kršćanskoga radnika najviše uzdiže i usavršuje. On radeći "pridonosi povijesnom ostvarenju Božje zamisli" (usp. Pastoralnu uredbu II. vatikanskog sabora Radost i nada, br. 34).

Naime, borili smo se bezobzirno za novac kao Juda, višekratno zatajili Isusa kao Petar, pravili se nedužni i prali ruke kao Pilat, otrešali se križa kao Simeon, bili surovi, prosti kao vojnici, povodljivi za javnim mnijenjem kao svjetina, mahali glavom kao farizeji i govorili Isusu: "Ako si Sin Božji, siđi s križa...!"

Po zlom životu i danas sudjelujemo u Isusovoj optužbi, osudi, patnji i smrti. Iz 2. st. poručuje nam Djelo Ivanovo: "On je u tamnici, u grobovima, u kladama za sužnje, vrijeđaju ga, vode parnicu protiv njega, jer s onima koji trpe trpi i On". Dirljivu pak misao P. Wintera, Židova povezivali smo i s našim nedužnim haškim uznicima: "Tužitelji su već davno umrli, svjedoci su pošli svojim kućama, sudac je napustio sudnicu, ali se Kristova parnica još uvijek vodi". Ostaje nam još da kliknemo Isusu starodrevnu(i): „Hosana"! što izvorno znači - Spasi nas!

Svima želimo plodonosne dane korizme, Velikog tjedna!

POUČNA PRIČA

CVJETNICA - NEDJELJA MUKE GOSPODnje

Cvjetnica ili Nedjelja Muke zadnja je korizmena nedjelja. Činjenica je da polako odlaze u zaborav hrvatski kršćanski naziv za korizmene nedjelje prije Uskrsa: Čista, Pačista, Bezimena, Sredoposna, Gluha i Cvjetnica (koja zaboravu daje najjači otpor!). Mijenjajući nazive i dajući svoja tumačenja kršćanskim blagdanima poganstvo iznova kuca na kršćanska vrata! Tako je npr. „Uskrs postao proljetni blagdan". Bogoslužje Cvjetnice ima dvostruki sadržaj: prvi, svečani Isusov ulazak u Jeruzalem („Hosana!"); drugi je pjevanje ili čitanje Muke Isusove („Raspi ga!").

Službeni latinski naziv Nedjelja palmi ili Muke Gospodnje potječe od jeruzalemskih kršćana koji su se od 4. st. skupljali popodne toga dana na Maslinskom brdu izdašnije slaveći Službu Riječi, a potom uvečer u procesiji s grancicama palmi i masline u ruci ulazili u Jeruzalem. Taj se vjernički običaj prakticirao u Rimu od 9.st. odakle se proširio po cijeloj Crkvi.

Za blagoslovljene grancice, svijeće i procesije na Cvjetnicu vezani su brojni hrvatski kršćanski običaji (umivanje vodom u koju se prije stave latice cvijeća, pletenje palmi i sl.) Porukama i dubokim značenjem bremenit je spomen na svečani Isusov ulazak u Jeruzalem na magarcu. Naviru u sjećanje brojni starozavjetni tekstovi o „mironosnom kralju" koji krotko jaši na magarcu da uspostavi žuđeni Mir. Isus ulazi u Jeruzalem da u njemu proslavi s učenicima Pashu - prijelaz s ovoga svijeta u Božji svijet. Taj Isusov krotko pobjedonosni ulazak navješćaj je njegove pobjede nad grijehom i nad smrću.

Bogoslužni sadržaj Cvjetnice snažno izražava samu bit tzv. vazmenog misterija (otajstva): kroz muku do pobjede, kroz smrt u život, poniženjem k uzvišenju. Nakana je svečanog ophoda i liturgijskog slavlja da se već na Cvjetnicu kroz sudjelovanje u našim srcima začne klica klicanja naše uskrsne noći. Poklik razdraganog naroda „Blagoslovljen Onaj koji dolazi..."! ponavljamo u svakoj Sv. Misi. Sjećamo se izjave pape Benedikta XVI. da se - ako pomno ispitamo okolnosti i činjenice optužbe, sudskog procesa i osude Isusa na smrt - ne može govoriti o kolektivnoj krivnji židovskog naroda za Isusovu smrt. I dok iznove budemo pažljivo slušali izvještaj o Muci Isusovoj, nemojmo se samo zgražati nad izdajom i kukavičkim ponašanjem Isusovih učenika, Pilatovim pranjem ruku izmanipuliranoj (manjoj) skupini židovskog naroda ... Potražimo u sebi ne samo sućutnika nego i krivca.

Na svom mirnom putu prema moru jedna je rijeka stigla do pustinje i tu se zaustavila. Pred njom su na vidiku bile stijene, provalije, špilje i nanosi pijeska. Rijeka je zastala od straha. "To je moj kraj. Pustinju neću prijeći, jer će pijesak progutati svu moju vodu i mene će nestati. Nikada neću stići do mora, sve je gotovo", očajavala je.

Voda joj se počela postupno gubiti i rijeka je doista nestajala u pustinji. Prolazeći onuda vjetar začuje njezino stalno jadikovanje i odlučio je spasiti. "Prepušti se suncu da te zagrije, uzaći ćeš na nebo u obliku vodene pare. Za ostalo ću se ja pobrinuti", predložio vjetar. Rijeka se još više uplašila. "Ja sam stvorena da tečem između dviju obala polako, mirno i dostojanstveno, nisam stvorena da letim zrakom." Vjetar joj odgovori: "Ne boj se, kad se dignoš prema nebu u obliku vodene pare, postat ćeš oblak. Oblak ću prenijeti preko pustinje i tamo ćeš ponovno pasti na zemlju kao kiša. Postat ćeš opet rijeka i teći ćeš prema moru."

No rijeka se odviše bojala i pustinja ju je progutala.

Mnogi ljudi su zaboravili da postoji samo jedan način da se prevladaju iznenadne pustinje osjećaja i divlja bespuća koja ponekad zaustavljaju mirni tok života. Taj način je duhovni život. Valja dopustiti da nas preobrazi sunce tj. Bog, da nas prenese vjetar Duha Svetoga.

No to je rizik kojem su se rijetki spremni izložiti.

Isus nam je rekao: „Vjetar puše gdje hoće, čuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide."

Priredio: Željko Dominis